

[Björn Elmqvist]

dagsordenen i Folketinget første gang i januar 1989 samtidig med, at der var en af de sjældne plenarsessioner i Europarådet, og da bad jeg om, at man udskød den til første mulige lejlighed. Jeg syntes, det var forkert, om vi, der har været med til at lave konventionen, ikke havde mulighed for at deltage i diskussionen derom. Og det gjorde man så fra husets side.

Til gengæld kunne vi måske enes om at få en meget hurtig udvalgsbehandling og andenbehandling, sådan at vi kan nå at blive færdige med det endnu i april, for så kan vi komme med i første udnævnelse af komitémedlemmer. Der skulle gerne gå meddelelse fra Danmark om, hvilke tre kandidater vi foreslår, endnu her i april eller allersenest i begyndelsen af maj, og hvis det sker samtidig med, at vi deponerer vores ratifikationsdokument, som det hedder, i Strasbourg, så kan vi være med i den første udnævnelse af komitémedlemmer. Ellers må vi vente med at få et dansk komitémedlem til om et års tid, så jeg håber, at vi i Retsudvalget kan arbejde løs på denne sag og hurtigt få den tilbage i salen.

Knud Lind (FP):

Modsat den tidligere sag, som vi havde på dagsordenen i dag, kan Fremskridtspartiet i dette tilfælde fuldt ud gå ind for, at Danmark ratificerer Europarådskonventionen om forebyggelse af tortur.

Tyrkiet, som blev skældt så forfærdeligt ud tidligere på dagen, viser sig at være det første land, som ratificerede denne konvention. Norge, Sverige, Holland, England og Belgien skulle også allerede have underskrevet aftalen.

Så vidt jeg har forstået beslutningsforslag nr. B 53, gælder konventionen – ellers må udenrigsministeren rette mig – kun for Europa. Hvis det er rigtigt, så er det så som så med denne konvention og komiteen, som skal rejse rundt og se efter, at alt går rigtigt til, for så bliver det faktisk lidt vanskeligt at finde reelle sager, som den internationale kontrolkomité kan tage sig af.

Hvis jeg skal være helt redelig over for denne konvention, så må jeg nok erkende – selv om vi tiltræder den – at ét møde på Island mellem Gorbatsjov og Reagan kan udvirke mere for menneskerettighederne end ti konventioner af denne slags for at sige det helt klart og tydeligt, og der findes i forvejen i FN-regi en lignende

konvention, om end den måske mere er en hensigtserklæring og ikke er så konkret.

Vi må jo nok konstatere – det kunne vi næsten høre på hr. Björn Elmqvist – at beslutningsforslag nr. B 53 vil betyde en masse rejser, som så ender i en rapport og eventuelt i en samtale med det land, hvor komiteen har været, og det er faktisk alt, hvad denne konvention kan gøre. Og så kan man spørge, om det er nok.

Vi ved, at Tyrkiet har haft problemer vedrørende menneskerettighederne, og det er det første land, der har underskrevet den. Det kunne jo være, fordi konventionen var så vattet – og det er specielt til udenrigsministeren – at der faktisk ikke var noget at frygte ved at underskrive den, fordi der egentlig ikke var noget, der kunne sættes ind over for et land, ud over den dårlige reklame, som vedkommende land ville få.

Jeg ville også godt spørge ministeren, om jeg har opfattet det forkert, da jeg læste konventionen. Der står nemlig, at komiteens medlemmer vælges blandt personer af høj moralsk anseelse, og så står der i artikel 5, at komiteens medlemmer vælges af Europarådets Ministerudvalg. Hvis det er Europarådets Ministerudvalg – det tror jeg nu ikke det er – så er jeg ikke sikker på, at den moralske høje anseelse helt holder stik, men jeg går ud fra, at det er Europarådet, der udpeger dem, som de private eller andre organisationer har peget på.

Det er jo nok også vanskeligt at finde medlemmer, som i deres personlige egenskaber skal være uafhængige og upartiske. Det vil nok være vanskeligt at finde den slags folk. De vil nok alle sammen sige, at de er det, men jeg er nu ikke sikker på, at det er så nemt at finde den slags personer.

Men alt i alt mener vi, at en underskrivelse af konventionen i hvert fald ingen skade gør. Man kan sætte spørgsmålstegn ved, hvor megen gevinst det så gør, men Fremskridtspartiet er villigt indstillet over for udenrigsministerens beslutningsforslag.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre ønsker i enhver sammenhæng at medvirke til at forebygge tortur og vanærende og umenneskelig behandling og straf, og denne Europarådskonvention er endnu et skridt hen imod det mål. Vi støtter ratifikation.